

[Ministeren for skatter og afgifter.]

Ømann, at det er ministeriets vurdering, at forslaget, som det ligger fra regeringens side, vil give lidt større provenu end den eksisterende bestemmelse. Det bestred hr. Ømann. Jeg må her pege på, at de virkninger, der følger af at nedsætte førstegangstillægget fra 30 pct. til 20 pct., spiller en væsentlig rolle for de noget større omsætninger. I denne forbindelse opvejes det jo ikke, når det er de virkelige store gevinster, der er tale om, af, at beløbet i den sidste ende forhøjes fra 20.000 kr. til 60.000 kr. Og hertil kommer så forhøjelsen af procenten for den reelle beskatning fra 65 til 75.

Jeg skal derefter gøre en enkelt bemærkning om det, som mange ordførere har været inde på, nemlig de bemærkninger, jeg gør i fremsættelsen, hvor jeg siger, at vi ikke anser dette som den endelige løsning på de problemer, der knytter sig til værdistigninger på jord og fast ejendom.

Jeg vil gerne sige endnu en gang, at vi betragter dette som en strengt nødvendig og hårdt tiltrængt revision af den eksisterende lov. Vi mener ikke, at man kan se den endelige løsning på disse problemer frigjort fra en række andre ting, en række andre beslutninger, som må træffes, herunder, som hr. Bertel Haarder nævnte, spørgsmålet om, hvordan den langsigtede parcelhusordning bliver, spørgsmålet om, hvordan vi kan tilrettelægge de fremtidige finansieringsformer. Må jeg her pege på det forslag til folketingsbeslutning, som det radikale venstre og socialdemokratiet på et tidligere tidspunkt fremsatte i folketinget. Lad mig også pege på de beslutninger, som måtte blive truffet vedrørende andre fradrag i hele vort skattesystem.

Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at vi anser det for langt vigtigere at sætte ind over for årsagerne til prisstigningerne end at sætte ind over for de konstaterede værdistigninger. Vi må prioritere indsatsen over for de faktorer, som er årsag til de prisstigninger, som skaber de vanskeligheder, vi skal søge at råde bod på her, højest.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre. Jeg skal gentage takken for den sympati, der har været vist fra forskellig side over for det nye princip, som vi har foreslået indført,

med at indføre en pristalsregulering af en eller anden art i loven om særlig indkomstskat. Så må vi se, om denne sympati kan omsætte sig i praksis i skatteudvalget.

Må jeg lige sige til hr. Ømann, der sagde, at den lovgivning angående særlig indkomstskat, der fylder 90 sider — sådan opfattede jeg hr. Ømann — er en lovgivning, vi ikke kan være bekendt. Nej, det skal jeg da såmænd ikke bestride. Den blev i sin tid gennemført af socialdemokrater og SF mod samtlige andre i folketinget, så det kan da godt være, at det er en rigtig bedømmelse. Men så var det jo også rimeligt af hr. Ømann at arbejde med på, at vi fik en lov, som vi kunne være bekendt.

Om dette med at henvise til 2½ pct.s reglen, der fyldte de 5 sider, sagde hr. Ømann, at til gengæld var virkningen god. Jeg ved nu ikke, hvor god virkningen var, for hvis en mand flytter fra Nordjylland og skal sælge sit hus deroppe, så måtte han bære, så længe reglen var gældende, de 2½ pct. Der var der nemlig ikke pres på salget af ejendomme. Og flyttede han så til København, hvor der dengang var stor efterspørgsel efter ejendomme, måtte han igen betale de 2½ pct. Det var en slags stavnsbinding af folk.

Hr. Bertel Haarder var inde på, at parcelhuse burde være inde under loven. Jeg kan næsten gentage, hvad jeg i sin tid sagde, da socialdemokraterne og SF gennemførte den nuværende lovgivning om særlig indkomstskat. Jeg advarede dengang stærkt imod loven, sagde, at den var erhvervsfjendsk og først og fremmest vendte sig imod landbruget, og at det var urimeligt at gennemføre den stramning, som de lagde op til. Jeg ved ikke, om hr. Bertel Haarder står helt så ene i venstre, som han lod det give indtryk af. Jeg mindes en finansminister for ikke så længe siden, der sagde, at hvis andre kom på tanken, ville han da meget gerne drøfte, om vi kunne beskatte parcelhusene.

Så sagde ministeren endelig noget, som jeg tror at jeg må gøre en enkelt bemærkning om. Ministeren gjorde korrekt opmærksom på, at det også efter det socialdemokratiske forslag ville være muligt at få de nye regler til at gælde for mageskifter i 1973. Er det korrekt? Men jeg gør opmærksom på, at dette skulle ske efter ansøgning. Ja tak, så har vi det. Den lille mand, som skal passe sagen selv, opdager det sandsynligvis ikke,